

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 18 maj 2017
(OR. en)

9438/17

MAP 12

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	17 maj 2017
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2017) 242 final
Ärende:	RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET om översynen av den praktiska tillämpningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet

För delegationerna bifogas dokument – COM(2017) 242 final.

Bilaga: COM(2017) 242 final

Bryssel den 17.5.2017
COM(2017) 242 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET
om översynen av den praktiska tillämpningen av det europeiska enhetliga
upphandlingsdokumentet

1 Beskrivning av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet (ESPD) och översynen av detta dokument

Det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet, som huvudsakligen grundar sig på artikel 59 i direktiv 2014/24/EU¹, är utformat som en egen försäkran baserad på ett standardformulär som ska antas av kommissionen genom en genomförandeakt, vilken ska antas genom ett granskningsförfarande². Det erbjuder preliminär bevisning i form av egen försäkran om uteslutningskriterier (t.ex. brottmålsdomar och allvarliga fel i yrkesutövningen) och urvalskriterier (finansiell, ekonomisk och teknisk kapacitet), så att i normala fall alla underliggande dokument (t.ex. intyg och certifikat) endast behöver lämnas in av den vinnande ekonomiska aktören (om inte kontroller av – vissa – dokument från andra parter är nödvändiga för att säkerställa ett korrekt genomförande av förfarandet).

När upphandlande enheter som upphandlar i enlighet med direktiv 2014/25/EU³ tillämpar (en del av) kriterierna för uteslutning och/eller urval i enlighet med direktiv 2014/24/EU ska de också använda det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet i enlighet med artikel 80.3 i direktivet.

I enlighet med direktiv 2014/24/EU och direktiv 2014/25/EU ska det enhetliga upphandlingsdokumentet enbart utfärdas i elektronisk form. För att möjliggöra övergången till den obligatoriska användningen av elektroniska kommunikationsmedel i EU, får både elektroniska versioner och pappersversioner av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet förekomma till och med den 18 april 2018.

Med tanke på vikten av och den innovativa karaktären hos det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet har EU-lagstiftaren fastställt att kommissionen ska ”se över den praktiska tillämpningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet med hänsyn till den tekniska utvecklingen av databaser i medlemsstaterna, och avge en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet senast den 18 april 2017”⁴.

2 Situationen för införlivandet av direktiven om offentlig upphandling och av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet

Tidsfristen för genomförandet av direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU löpte ut den 18 april 2016. I en rad medlemsstater genomfördes de dock för sent, först flera veckor eller

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65). Andra bestämmelser i direktivet avser användningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet i specifika sammanhang, men den viktigaste bestämmelsen finns i artikel 59.

² Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/7 av den 5 januari 2016 om fastställande av standardformuläret för det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet (EUT L 3, 6.1.2016, s. 16).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁴ Artikel 59.3. Detta är två hela år före det ”vanliga” datumet, den 18 april 2019, som fastställts för den allmänna översynen av direktivet i enlighet med artikel 92.

månader efter det att tidsfristen löpt ut. Den 16 februari 2017 hade 10 medlemsstater fortfarande inte genomfört och anmält nationella åtgärder för genomförande av direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU i sin helhet.⁵ Relevanta förfaranden som rör bristen på fullständigt införlivande pågår för närvarande.⁶

Eftersom det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet är kopplat till genomförandet av direktiven, har tidsperioden och den geografiska räckvidden för att bedöma den praktiska tillämpningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet minskats.

Utöver den pappersversion som bifogas kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/7 har kommissionens avdelningar, för att stödja medlemsstaterna i den inledande fasen av genomförandet, utarbetat en elektronisk version av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet (nedan kallad *eESPD*)⁷. Den har gjorts tillgänglig för medlemsstaterna enligt fyra olika genomförandemetoder för att möjliggöra olika grader av anpassning för medlemsstaterna.⁸

eESPD-tjänsten är avsedd att vara ett stöd endast under en övergångsperiod i medlemsstaterna, eftersom det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentets potential bör kunna utnyttjas fullt ut i och med integreringen av ett ”nationellt” europeiskt enhetligt upphandlingsdokument i e-upphandlingssystemet och register eller databaser med intyg/bevis i varje medlemsstat. Genom detta kan följande tre olika mål uppnås: ökad anpassning till nationella förhållanden, främjad digitalisering av den offentliga förvaltningen och en grund för att förenkla förfarandena genom tillämpning av ”endast en gång-principen”. Nationella lösningar för det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet är redan tillgängliga i Danmark, Finland, Nederländerna och Slovenien. Även om eESPD utvecklades som ett tillfälligt verktyg, har en mycket hög grad av användning rapporterats för kommissionens eESPD-tjänst (se tabell 2 i bilagan till denna rapport).

3 Åtgärder för att stödja genomförandet av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet i medlemsstaterna

Utöver ovannämnda it-verktyg har Europeiska kommissionen infört kompletterande åtgärder för att stödja medlemsstaterna i genomförandet av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet.

- Finansiering

Finansiering har gjorts tillgänglig för att främja integreringen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet i nationella e-upphandlingssystem. Bidrag som motsvarar 4,9 miljoner euro har anslagits till tio konsortier som omfattar företag från 17 länder från Fonden

⁵ Se tabell 1 i bilagan till denna rapport som anger dagen för ikraftträdandet av den nationella lagstiftning som införlivar direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU för varje medlemsstat.

⁶ http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/newsroom/cf/itemdetail.cfm?item_id=9057&lang=sv

⁷ <https://ec.europa.eu/tools/espdl>

⁸ Verksamheterna har finansierats genom ISA²-programmet (lösningar för att uppnå interoperabilitet mellan offentliga förvaltningar, företag och medborgare i EU).

för ett sammanlänkat Europa (FSE). Ytterligare ansökningsomgångar kommer att inledas under 2017, som gäller bidrag på 4 miljoner euro.

- Seminarier för genomförande

Seminarier har anordnats i alla medlemsstater för att analysera den nuvarande situationen i länderna, diskutera möjliga alternativ för genomförande och ge stöd för att underlätta genomförandet av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet. Ett stort antal berörda parter (offentliga myndigheter, register över bevis, leverantörer av e-upphandlingslösningar, användare osv.) deltog i mötena, vilket bidrog till konstruktiva diskussioner. Under perioden augusti 2016–28 februari 2017 ägde 18 seminarier rum (alla medlemsstater kommer att besökas före sommaren 2017).

Seminarierna gav medlemsstaternas företrädare en bättre förståelse för det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet och kommissionens eESPD-tjänst, samtidigt som kommissionen samlade information om de utmaningar medlemsstaterna står inför för att genomföra den. Genom seminarerna klargjordes i synnerhet rollen för e-Certis⁹ och möjligheterna att automatisera processer genom att koppla ihop nationella databaser med det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet, och därmed ge hävstångseffekter åt den nationella digitala infrastrukturen. Tekniska, juridiska och processuella frågor togs upp under mötet.

Vid seminarerna har det poängterats att juridiska och tekniska aspekter måste kombineras för att en optimal teknisk genomförandestrategi ska kunna fastställas för it-verktygen. Vissa parter ansåg att en tydlig färdplan för framtida tekniska versioner av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet borde offentliggöras i syfte att ge medlemsstaterna möjlighet att planera och fördela resurser på ett effektivt sätt. En annan punkt som togs upp var frågan om kompatibiliteten mellan nationella enhetliga upphandlingsdokumentet och EU-versionen.

- Tekniskt stöd

Tekniskt stöd för genomförandet av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet har också gjorts tillgängligt för medlemsstaterna. Expertgruppen *eProcurement* (EXEP) bestående av flera parter har hållit möten tre gånger om året, och ett användarsamfund har inrättats för att förbättra eESPD, där medlemsstaternas förslag har beaktats. Dessutom har webbseminarier om användningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet anordnats regelbundet, för att utbilda personalen inom offentlig förvaltning som arbetar med offentlig upphandling på central nivå.

Detta arbete har kompletterats med åtgärder på nationell nivå för att främja spridningen av och förståelsen för dokumentet. Några medlemsstater har exempelvis anordnat kurser för att underlätta inrättandet och användningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet. Offentliga myndigheter i olika medlemsstater (Danmark, Tyskland,

⁹ e-Certis är online-systemet som utarbetats av kommissionen för att kartlägga certifikat och intyg som krävs i medlemsstaterna i offentliga upphandlingsförfaranden. <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/ecertis/web/>

Italien, Sverige och Förenade kungariket) har utfärdat specifika riktlinjer för att hjälpa såväl anbudsgivare som upphandlande myndigheter att fylla i det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet.

4 Genomförande i medlemsstaterna

Undersökningen av medlemsstaterna

Inför utarbetandet av denna rapport uppmanade kommissionen medlemsstaterna att rapportera om tillämpningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet för upphandlingar över tröskelvärdena.¹⁰ En online-undersökning¹¹ utformades i detta syfte: Den innehöll tio frågor om medlemsstaternas praktiska tillämpning av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet som återgav situationen per den 31 december 2016.

¹⁰ Enligt direktiven om offentlig upphandling får medlemsstaterna själva avgöra om det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet ska kunna användas under EU:s gränsvärden eller i förfaranden som gäller koncessioner.

¹¹ Undersökningen gjordes tillgänglig med hjälp av Europeiska kommissionens online-verktyg *EU Survey*, och finns på https://ec.europa.eu/eusurvey/runner/ESPD_survey.

Användningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet i medlemsstaterna

Enligt undersökningen har 22 medlemsstater börjat använda det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet medan 6 uppgav att de inte gjort det, främst på grund av att direktivet ännu inte hade införlivats. Detta var i synnerhet fallet i Österrike, Belgien, Cypern, Estland, Litauen och Sverige.

Faktum är att den praktiska erfarenheten av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet är förhållandevis begränsad i de flesta medlemsstater. Vissa medlemsstater uppgav att antalet kontrakt som tilldelats i enlighet med direktiv 2014/24/EU är mycket litet, på grund av exempelvis budgetrestriktioner eller till följd av att införlivandet just hade skett vid tidpunkten för undersökningen.

Diagram 1. Inledande användning av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet i medlemsstaterna

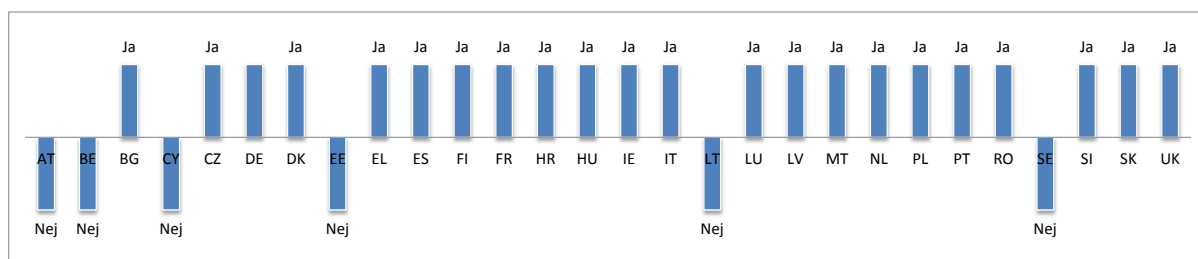
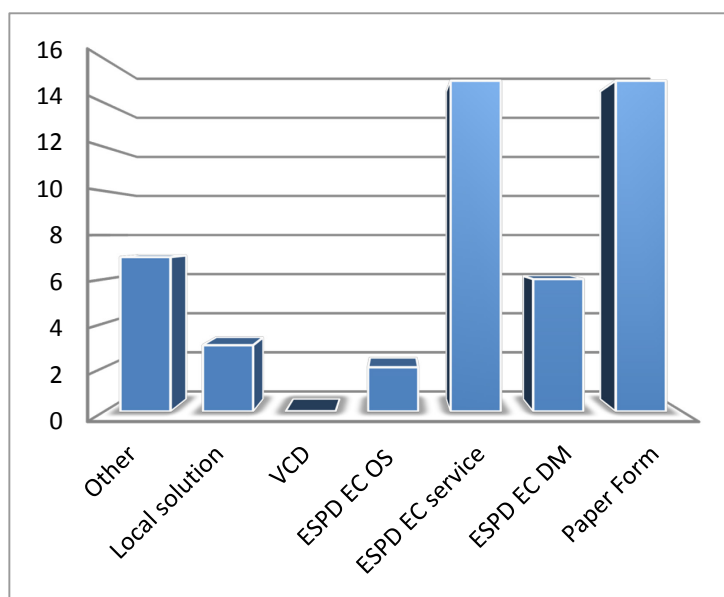

Diagram 2 nedan visar hur medlemsstaterna har valt att genomföra det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet utifrån olika genomförandemetoder som ställts till deras förfogande. Det framgår att de flesta medlemsstater har valt att använda mer än en genomförandemetod parallellt. Framför allt två genomförandemetoder dominerar över de andra: eESPD och pappersformuläret är fortfarande de metoder som medlemsstaterna föredrar, och de valdes av 15 medlemsstater vardera.

Resultaten bekräftar att eftersom medlemsstaterna just börjat genomföra det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet är det svårt att genomföra en kvalitativ bedömning. Även om medlemsstaterna är medvetna om att integreringen av det i de nationella e-upphandlingssystemen skulle gynna alla berörda parter, skulle denna integrering ta tid att genomföra.

Att använda olika genomförandemetoder parallellt är typiskt för medlemsstater där e-upphandlingsmiljön inbegriper verksamheter i flera plattformar på nationell eller på regional och lokal nivå, där förvaltningarna genomför det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet på ett annat sätt. Detta gäller till exempel i Italien, Sverige och Förenade kungariket.

Diagram 2. Medlemsstaternas genomförande av de olika stegen i det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet

Bildtext:

Annan/Lokal lösning: webbformulär utarbetat lokalt

VCD: Virtual Company Dossier

ESPD EC OS: Öppen källkod

ESPD EC Service: eESPD-tjänst

ESPD EC DM: datamodell

Pappersformat

Enligt direktiv 2014/24/EU får medlemsstaterna använda pappersversionen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet till och med april 2018. I de flesta fall där eESPD används (i 12 av 15 medlemsstater) används den tillsammans med pappersversionen. Endast Frankrike, Irland och Ungern rapporterade att det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet används i pappersformat. Därmed används fortfarande pappersversionen i mer än 80 % av de medlemsstater som redan har börjat använda det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet. Det innebär att de endast marginellt utnyttjar det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentets förenklingspotential, som främjar digitaliseringen av det offentliga upphandlingsförfarandet. Det bör också beaktas att de uppgifter som finns tillgängliga inte är tillräckligt detaljerade för att man ska kunna ta reda på exempelvis hur många av de upphandlande myndigheterna som använder någon av de olika formerna för genomförande.

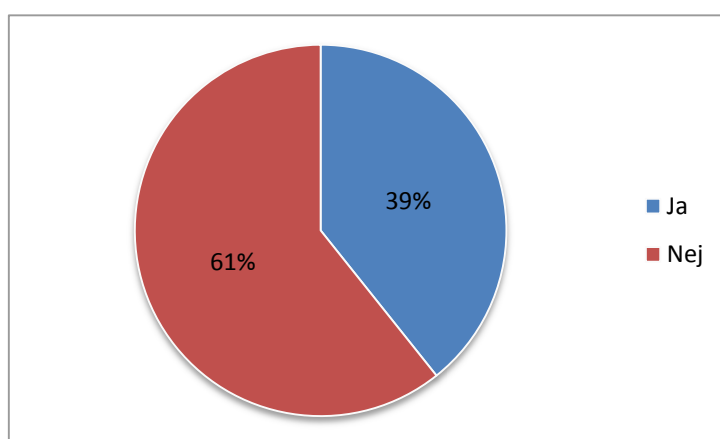
I två medlemsstater rekommenderade de offentliga myndigheterna användningen av kommissionens eESPD-tjänst (Tyskland, Spanien). I dessa två medlemsstater förefaller det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet inte användas av majoriteten av de

ekonomiska aktörerna, även om de upphandlande myndigheterna ger möjlighet att lämna in det i upphandlingsförfaranden.

När det gäller planerna för genomförandet av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet för de medlemsstater som ännu inte har genomfört det, rapporterade vissa av dem att de inledningsvis planerar att använda den tjänst som utvecklats av kommissionen, eller dess version från öppna källor, och tre av dem kommer att utarbeta en nationell lösning med hjälp av den datamodell som kommer att finnas tillgänglig under 2017. Ingen medlemsstat i denna grupp svarade att de skulle använda pappersversionen.

Användning av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet för upphandling under tröskelvärdena eller för koncessioner

Diagram 3. Användning av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet för förfaranden under tröskelvärdena eller för koncessionskontrakt

Enligt direktiven om offentlig upphandling är möjligheten att använda det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet under EU:s gränsvärden eller i förfaranden som gäller koncessioner något som ankommer på medlemsstaterna. Som framgår av diagrammet ovan har 61 % av medlemsstaterna inte för avsikt att använda det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet för förfaranden under EU-gränsvärdena eller för koncessionskontrakt. Strategin är dock den motsatta i en rad medlemsstater. I synnerhet Bulgarien, Kroatien, Danmark, Lettland, Litauen, Nederländerna och Rumänien har i alla eller vissa fall (t.ex. förfaranden under tröskelvärdena om den upphandlande myndigheten begär information om skälen för uteslutning) gjort användningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet obligatoriskt, medan Ungern, Italien, Slovenien, Slovakien och Spanien har gjort det frivilligt.

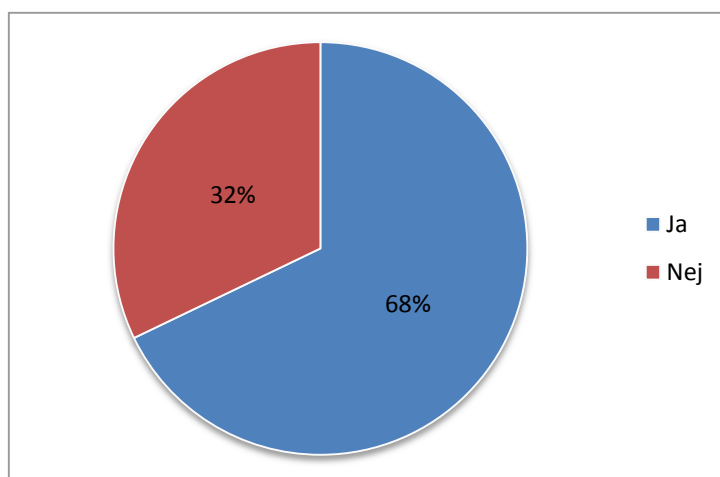
Det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet som en drivkraft mot digitaliseringen av offentlig upphandling: endast en gång-principen

Genom direktiv 2014/24/EU har medlemsstaterna uppmanats att rapportera om den praktiska tillämpningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet med hänsyn till den tekniska utvecklingen av databaserna i medlemsstaterna. En betydande förenkling i det offentliga upphandlingsförfarandet är integreringen av det europeiska enhetliga

upphandlingsdokumentet i databaser och/eller ett it-system för förhandskvalificering av leverantörer. Sådana system gör det möjligt att kontrollera om leverantörerna uppfyller kriterierna för uteslutning eller urval som används vid offentlig upphandling (t.ex. att kontrollera – eventuellt automatiskt – om leverantören är insolvent och lämnar relevant information till den upphandlande myndigheten).

Diagram 4 nedan visar att två tredjedelar av medlemsstaterna (Belgien, Bulgarien, Cypern, Tjeckien, Estland, Finland, Frankrike, Tyskland, Grekland, Irland, Italien, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Portugal, Rumänien, Spanien och Förenade kungariket) planerar att genomföra en sådan integrering och erkänner vikten av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet som en byggsten för digitaliseringen av den offentliga förvaltningen.

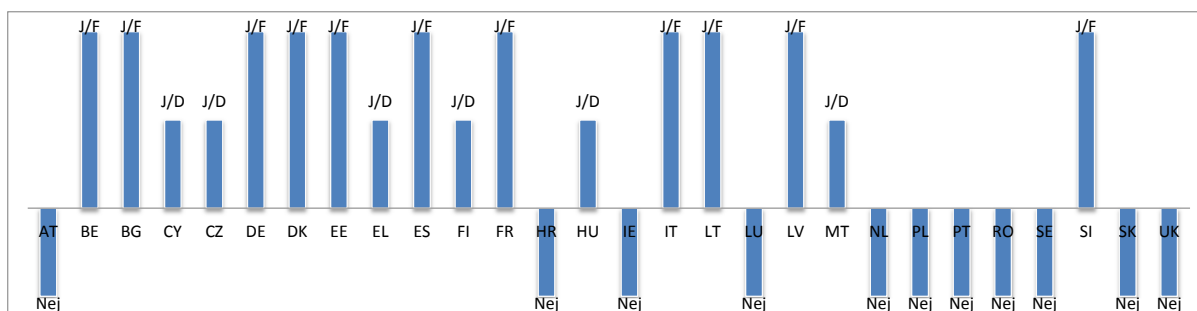
Diagram 4. Medlemsstater som planerar att integrera det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet med ett kvalificeringssystem för leverantörer

Undersökningen omfattade också möjligheten för köpare att erhålla de skriftliga bevis som krävs i ett offentligt upphandlingsförfarande direkt genom åtkomst till en nationell databas (ett nationellt upphandlingsregister, en *virtual company dossier*, ett elektroniskt system för lagring av dokument eller ett system för förhandskvalificering).¹² Detta kallas även ofta för ”endast en gång-principen”, i betydelsen att leverantörerna inte ska behöva tillhandahålla (eller högst en gång behöva tillhandahålla) information för att visa att de uppfyller de krav som fastställs i ett administrativt förfarande, eftersom denna information redan finns i databaser som ägs av de offentliga myndigheterna.

Diagram 5. Är det möjligt för upphandlande myndigheter att få fram de handlingar som behövs i ett offentligt upphandlingsförfarande direkt genom åtkomst till en nationell databas?

¹² Detta anges särskilt i artikel 59.3 i direktiv 2014/24/EU.

Bildtext:

J/F – Ja, fullständigt – för alla (kategorier av) upphandlande myndigheter

J/D – Ja, delvis – begränsas till vissa (kategorier av) upphandlande myndigheter (t.ex. centrala polismyndigheter, skattemyndigheterna)

Nej – Ingen tillgång till nationella databaser

Medlemsstaterna fick frågan om de planerar att införliva det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet med några av de it-system som nämns ovan. Svaren från medlemsstaterna (se diagram 5) är grupperade i två motsatta situationer: Å ena sidan är det i 11 medlemsstater inte möjligt för upphandlande myndigheter att få fram de handlingar som krävs i ett offentligt upphandlingsförfarande direkt genom åtkomst till en nationell databas. Detta tyder på att databaserna i dessa förvaltningar inte är tillgängliga för andra delar av förvaltningen för direkt konsultering eller för sammankoppling. Detta visar också att utvecklingen av endast en gång-principen ännu inte har påbörjats. I 11 medlemsstater har, å andra sidan, alla upphandlande myndigheter tillgång till nationella databaser och kan direkt hämta bevis och intyg om leverantörer. Denna möjlighet är dock endast tillämplig på vissa typer av handlingar, såsom de som rör skälen för uteslutning (vilket rapporterats av Finland, Tyskland, Lettland, Litauen och Spanien), medan de övriga handlingarna måste tillhandahållas av leverantören. Detta verkar tyda på att dessa medlemsstater har påbörjat genomförandet av endast en gång-principen för att minska den administrativa bördan för alla berörda parter. I synnerhet Lettland och Litauen har redan infört ett system som tillåter alla köpare att automatiskt ta fram och kontrollera leverantörernas efterlevande av vissa typer av krav. Dessa medlemsstater planerar att koppla det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet till alla register så att det täcker alla punkter för att möjliggöra en förenklad verifiering av data.

De övriga medlemsstaternas svar hänvisar också till en tredje situation där tillgången är begränsad till vissa kategorier av upphandlande myndigheter (t.ex. centrala polismyndigheter, skattemyndigheter osv.). Sådan är situationen i en liten grupp bestående av sex medlemsstater.

Förväntad och beräknad nytta till följd av införandet av ett europeiskt enhetligt upphandlingsdokument

Undersökningen av medlemsstaterna gjordes i syfte att samla in uppgifter om effekterna av användningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet under de första månadernas tillämpning. I flera medlemsstater har dock det europeiska enhetliga

upphandlingsdokumentet använts under en såpass kort tidsperiod att det är för tidigt att göra en sådan bedömning. Totalt sett omfattar denna grupp Estland, Frankrike, Tyskland, Irland, Luxemburg, Malta och Slovenien.

I slutändan tillhandahöll endast två medlemsstater en kvantitativ uppskattning av effekten på företag: Danmark uppgav att fördelarna värderas till 12 miljoner euro per år, och Kroatien rapporterade en minskning med 83 % av kostnaderna för att förbereda anbud när det gäller bevismedel. Ingen medlemsstat har ännu försökt att beräkna de vinster som blir resultatet av en minskad administrativ börda för köparna.

Av seminarierna med medlemsstaterna framgår att medlemsstaterna börjar få grepp om de potentiella fördelarna och hur de kan förbättra sina nationella lösningar.

De flesta medlemsstaterna lämnade dock en kvalitativ bedömning av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentets inverkan, som sammanfattas i tabellen nedan. Medlemsstaternas synpunkter varierar avsevärt beroende på i vilket stadium av genomförande av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet de befinner sig. Sammantaget var bedömningen efter användning positiv hos en majoritet av medlemsstaterna. De angav att fördelarna skulle tydliggöras i och med anslutningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet till register och databaser över bevis. En annan grupp medlemsstater, inklusive Danmark, Tyskland och Spanien, rapporterade att det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet kritiserats hårt av såväl företag som köpare. Andra, såsom Irland, erkände visserligen den förenklingspotential som medförs av utvecklingen av en elektronisk lösning, men angav att det inledande genomförandet hittills har varit en utmaning. Tabell 3 i bilagan till rapporten innehåller en förteckning över fördelar och nackdelar rapporterade av medlemsstaterna när det gäller användningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet.

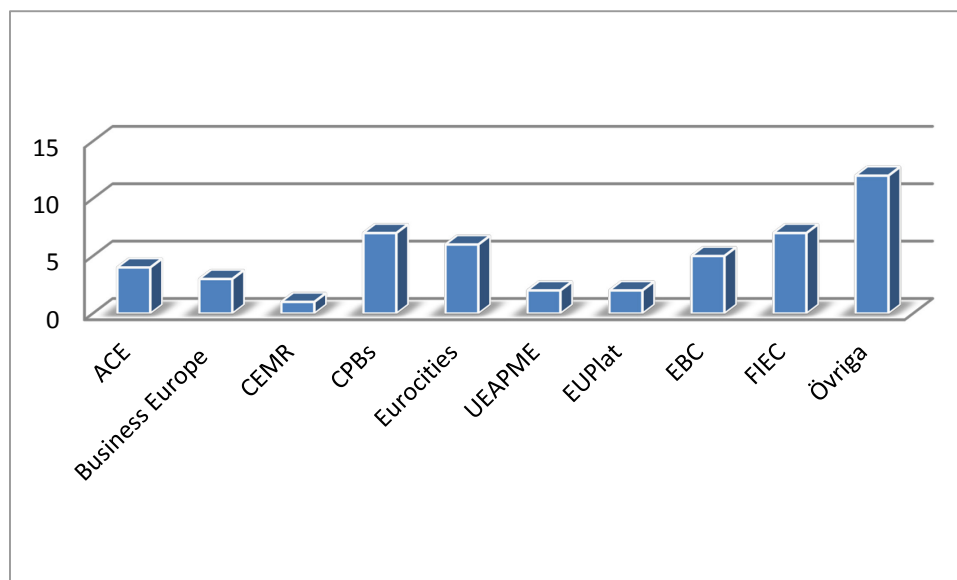
5 Undersökningen av viktiga berörda parter

I november 2016 inledde kommissionen en särskild undersökning av de viktigaste berörda aktörerna om den praktiska tillämpningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet till och med den 31 januari 2017. Den omfattade tio viktiga europeiska organisationer som företräder köpare eller säljare, verksamma inom olika sektorer och som företräder olika intressen vid offentlig upphandling. De ombads att rådfråga sina nationella ledamöter. Följande berörda parter konsulterades:

- Europeiska arkitektrådet (*Architects' Council of Europe*, ACE)
- Business Europe
- Europeiska järnväggemenskapen (*Community of European Railways*, CER)
- Europeiska samarbetsorganisationen för kommunala och regionala myndigheter (CEMR)
- Nätverket för inköpscentraler (CPBs)
- *European Association of Public eTendering Providers* (EUPlat)
- Eurocities
- *European Builders Confederation* (EBC)
- *European Construction Industry Federation* (FIEC)

- Europeiska sammanslutningen för hantverksföretag och små och medelstora företag (UEAPME).

Diagram 6. Svar på berörda parter riktade samråd per sammanslutning

48 intressenter från 16 medlemsstater deltog i undersökningen. Ovanstående diagram visar de svar som inkom för varje sammanslutning/grupp. Endast hälften av de svarande uppgav att de använder det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet och att pappersversionen dominerar, följt av eESPD. Sammantaget uttryckte flera intressenter som företrädare både köpare och säljare viss oro när det gäller användningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet, och poängterade formulärets komplexitet. Detta kan emellertid också vara kopplat till användningen pappersversionen, eller i vissa fall bero på att systemet missförstås.

I vissa fall rapporterade de berörda parterna att användningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet inte betraktas som obligatorisk av köparna i samtliga upphandlingsförfaranden, eller att andra typer av egen försäkran används. Flera berörda parter var bekymrade över ordalydelsen i formuläret eller av behovet av att lägga fram det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet för underleverantörer. Andra uppskattade däremot eESPD-tjänsten och ansåg att det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet är ett användbart verktyg för små och medelstora företag, eftersom det standardiserar den egna försäkran som ska användas. Sammantaget varierade de berörda parternas synpunkter beroende på om den egna försäkran redan hade tagits i bruk i medlemsstaten och på graden av komplexitet hos dokumentet.

6 Slutsatser och nästa steg

Såsom framgår av undersökningarna av medlemsstaterna och de berörda parterna har genomförandet av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet precis påbörjats, till följd av försenade införlivanden av direktiven och den tid som krävs för att genomföra dem. Följaktligen är användningen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet i de flesta medlemsstater i stort sett begränsad till kommissionens eESPD-tjänst. Ett fåtal medlemsstater har redan utarbetat en nationell lösning för det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet, även om flera av dem planerar att göra detta på medellång sikt. Medlemsstaterna utnyttjar därför ännu inte det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentets fulla potential.¹³ Dessutom är den praktiska erfarenheten för att bedöma behovet av att ändra det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet inte tillräcklig. I detta hänseende är det väsentligt att endast ett mycket begränsat antal medlemsstater – tre – har lämnat förslag till ändringar av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet och/eller eESPD.

I detta sammanhang bör en mer noggrann bedömning av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet ske 2019 jämsides med bedömningen av den ekonomiska effekten av direktiven om den inre marknaden och gränsöverskridande upphandling.¹⁴ En sådan bedömning ska baseras på fem års tillämpning och ger en mer heltäckande bild av situationen.

Kommissionen kommer att fortsätta att främja genomförandet av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet i medlemsstaterna, och i synnerhet ge stöd för dess integrering i nationella e-upphandlingssystem och register/databaser över intyg/bevis. Detta kommer att bidra till genomförandet av endast en gång-principen i medlemsstaterna.

På grund av tjänstens övergångskaraktär kommer kommissionen inte att inleda något större utvecklingsarbete av eESPD efter den 18 april 2019. Tanken är att eESPD ska upphöra efter detta datum.

I den fortsatta utvecklingen av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet (och av e-Certis¹⁵) kommer hänsyn också att behöva tas till utvecklingen av system som kopplar samman medlemsstaternas register (t.ex. *Business Registers Interconnection System*, Bris), *Interconnection of Insolvency Registries*, eller det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) osv.) som innehåller handlingar och intyg som är relevanta för offentlig upphandling.

Det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet togs också i beaktande vid arbetet med att förbättra standardformulären för upphandling. Resultaten av detta samråd¹⁶ kommer att beaktas vid en eventuell framtida bedömning av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet 2019.

¹³ Det är också väsentligt att endast ett mycket begränsat antal medlemsstater – tre – har lämnat förslag till ändringar av det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet och/eller eESPD. Dessa kan beaktas på lämpligt sätt i samband med löpande anpassningar av eESPD.

¹⁴ Artikel 92 i direktiv 2014/24/EU (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

¹⁵ Se fotnot 9 om e-Certis.

¹⁶ http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/newsroom/cf/itemdetail.cfm?item_id=8997&lang=sv

Det är också viktigt att medlemsstaterna korrekt genomför bestämmelserna i direktiv 2014/24/EU, som kräver att medlemsstaterna håller systemet e-Certis uppdaterat. Detta mål uppmärksammades av medlemsstaterna själva i undersökningen. I detta sammanhang kommer kommissionen att noga övervaka genomförandet av e-Certis för att säkerställa att detta viktiga verktyg för den inre marknaden fungerar korrekt.